

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ جنوری ۲۰۲۳

برداشت "متقی" از دلایل مشروعیت مبارزه!؟

سه شنبه- ۲۷ جدی ۱۴۰۱ - کابل: یادداشت امروز را به برداشت "امیرخان متقی" سرپرست وزارت خارجه نظام ملاسالار از مشروعیت مبارزه اختصاص داده ام. نامبرده به تاریخ ۲۴ جدی در مراسم فاتحه خوانی کارمندان وزارت خارجه که در اثر انفجار ۲۱ جدی کشته شده بودند، گفت:

«نه زنا است، نه خارجی هایند، نه اشغال است، نه شراب است، نه الحاد است و نه کفر است، جنگ برای چه؟»
این گفته ها نشان می دهد که برای رئیس سیاست خارجی نظام ملاسالار چه نکاتی می تواند مایه و انگیزه یک جنگ و خونریزی و کشتار باشد.

هموطنان گرامی!

هرگاه به گفته های این جناب وزیر دقت نمائید، خواهید دید که وی در کل عواملی را که مشروعیت یک جنگ را مشخص و معین می دارد، به سه قسمت تقسیم نموده است. سلوک شخصی افراد، اعتقادات افراد و حضور خارجی ها و اشغالگران. در ادامه یادداشت خواهیم دید که این انگیزه ها و دلایل تا چه حد درست و تا چه حد جناب وزیر صادقانه صحبت نموده است:

۱- نکته اول حضور خارجی ها و اشغال است. فکر نمی کنم در هیچ کشوری در تمام جهان به جز عناصر وابسته به استعمار و نوکران زر خرید آنها، کسی که بوئی از وجدان برده باشد پیدا شود که بر اشغال کشورش به وسیله خارجی های اشغالگر صحه بگذارد، بر همین مبنا گفته می توانیم که حکم "متقی" که حضور خارجی ها و اشغال را دلیل مقاومت و جنگ دانسته است، کاملاً درست و منطقی می باشد.

منتها مسأله اینجاست که حضور هزاران خارجی تروریست در تمام سطوح نظام ملاسالار و اشغال کشور ما به وسیله نوکران زر خرید پاکستان، آیا اشغال شمرده می شود می شود و یا خیر؟

هرگاه "متقی" بخواهد دوستی و موافقت خودشان را به چنین حضوری توجیه نمایند، آیا این توجیه ما را به همانجا نمی رساند که ببرک مزدور اشغال افغانستان به وسیله شروری متوفا را "پاسخ به دعوت دولت افغانستان" معرفی می نمود؟ و آیا این توجیه ما را به همانجا نمی رساند که "حامدکرزی، عبدالله، غنی احمدزی" و بقیه میهن فروشان را به پای استقبال از اشغالگران ناتوئی و شرکاء انداخت؟

هموطنان گرامی!

مسئله این نیست که کدام اشغالگر خوب است و کدام بد، مسئله این است که اشغال در کل به وسیله هرکسی و در پناه هر دید و طرز تفکری که صورت گیرد اشغال و ضد انسانی و خلاف اراده باشندگان یک سرزمین می باشد، می خواهد اشغالگر خود را در پناه به اطلاق کمونیسم پنهان دارد یا دموکراسی و دنیای آزاد و یا اسلام، در اصل و در ماهیت اشغال تفاوتی به وجود نمی آورد.

۲- دلیل دوم جنگ در یک کشور را کفر و الحاد معرفی می نماید. "متقی" این سگ زنجیری و هارارتجاع هار مذهبی فراموش نموده است که عصری که در آن زندگانی می نمائیم دیگر نه قرون اولی است و نه هم قرون وسطی تا کسی را به علت داشتن یک عقیده مجرم شناخت. این نا انسان دروغگو علی رغم آن که سرپرست وزارت خارجه است و اصولاً می باید به قوانین پذیرفته جهانی آشنا و احترام داشته باشد نمی خواهد قبول نماید که عصر تفتیش عقاید و یک فرد را به جرم داشتن و یا نداشتن یک عقیده مورد پیگرد قرار دادن گذشته و این حق را تمام مقاولات و فیصله های حقوقی ملل متحد به رسمیت شناخته است.

این احق نمی خواهد بداند که تبعات گفته اش مبنی بر حقانیت بخشیدن به "کفر ستیزی" و "الحاد ستیزی" گذشته از این که به نحوی "فرمان جنگ های اعتقادی" را صادر کردن است، باز هم صادقانه نیست زیرا در صورتی که "الحاد ستیزی" و "کفر ستیزی" مشروعیت برای یک جنگ می بود طالب اینهمه نوکری "چین" را که اکثریت رهبران متهم به الحاد اند، نمی کرد.

۳- و اما به ارتباط زنا و شراب و بقیه مسائل شخصی. این که یک انسان شراب می خورد و یا زنا می کند مسئله شخصی خودش است و تا زمانی که کردارش باعث آذیت و آزار دیگران نشده هیچ ربطی به ملا و مفتی و یا پولیس و شحنة ندارد تا علیه وی جنگ را جایز بدانند. یا به عبارت دیگر حکم قتل همچو افراد را صادر کند.

هموطنان گرامی!

این سگ هار ارتجاع نمی خواهد بپذیرد که انسانها به همان سان که به هوا جهت تنفس نیاز دارند، به آزادی نیاز دارند، به حقوق مساوی نیاز دارند، به تحصیل و کار نیاز دارند، به رفاه و آسودگی اجتماعی نیاز دارند و ... و آنچه یک جنگ را حقانیت می بخشد این نیست که چه کسی شراب خورده و یا نخورده، نماز می خواند و یا نمی خواند، کافر است و یا مسلمان؛ بلکه آنچه به یک جنگ حقانیت می بخشد این است که آیا جنگ علیه تجاوز، زورگویی، ظلم و در نهایت برای رسیدن به آزادی و احقاق حقوق دموکراتیک و انسانی افراد صورت می گیرد و یا خیر؟

جنگی که برای احقاق حقوق انسانی و آزادیهای دموکراتیک و استقلال کشور و تأمین رفاه و پیشرفت جامعه صورت می گیرد، بحق است، این که جنگاور ملحد است و یا معتقد، در اصل قدسیت چنان جنگی هیچ تغییری به وجود نمی آورد. از همین رو نیروهای انقلابی و ملی وظیفه دارند علیه طالب و نظام ملاسالار بجنگند، زیرا آنها نماینده ارتجاع و امپریالیسم اند. آنها با همین خصوصیت هرگاه به جای لباس، اوراق قرآن را برتن نیز نمایند، میله تفنگ انقلابیون باز هم آنها را نشانه خواهد گرفت. زیرا وطنفروش و دشمن ترقی وطن و بهروزی مردمان آن می باشند.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!